

[Laudbrugsministeren.]

kursus på en landbrugsskole — fået praktisk oplæring og teoretisk undervisning på forskellige skovdistrikter under tilsyn af en af landbrugsministeren nedsat kommission — kommissionen for skovfogedelevers uddannelse.

I 1963 opførtes en ny skovskole i Nødebo, hvorunder nu er henlagt den overvejende del af den teoretiske undervisning og eksamen samt ansvaret for landbrugsskolekursuset og den praktiske oplæring i skoven. Hermed er imødekommet et mangeårigt ønske i dansk skovbrug om gennemførelse af en mere ensartet skovfogeduddannelse derved, at man samler eleverne på én skole under den teoretiske undervisning, og denne ordning søges lovfæstet ved dette forslag.

Samtidig foreslås efter ønske fra skovbruget og Danske Skovfogeders Landsforening indført en bestemmelse til beskyttelse af betegnelsen „skovtekniker“, således at denne betegnelse kun må benyttes af personer, der har gennemgået skovteknikeruddannelsen.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de til dette knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.*

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 240 personer, der søger dansk indfødsret ved naturalisation, og i § 2 1 person, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946. Vedkommende, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, søger nu om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret, for så vidt angår den pågældende.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget samt forslag til lov om ændring af lov om kommunalevalg.*

Bestemmelserne i de to forslag er for størstepartens vedkommende enslydende med dem, der indeholdtes i de forslag, der blev fremsat i sidste folketingsår, men som ikke nåede at blive færdigbehandlet. På grundlag af de førte forhandlinger i folketinget samt det stedfundne udvalgsarbejde er der foretaget enkelte ændringer i de tidligere fremsatte lovforslag, som jeg skal omtale nedenfor, idet jeg i øvrigt skal tillade mig at henvise til de bemærkninger, der ledsagede lovforslagene, samt til mine udtalelser ved fremsættelsen af lovforslagene den 16. december 1964.

I forslaget om ændring af folketingsvalgloven er der i § 23 foreslået en sådan ændring af bestemmelsen, at den adgang, som et eller flere medlemmer af tinget hidtil har haft til at annoncere et nyt parti, bortfalder, ligesom reglerne om anmeldelse af et nyt parti i øvrigt er foreslået ændret således, at der til gyldig anmeldelse udkræves $\frac{1}{175}$ af de ved det sidst afholdte folketingsvalg afgivne gyldige stemmer. Samtidig er gyldighedsperioden foreslået udvidet, således at en foretagen anmeldelse har gyldighed indtil afholdelsen af førstkommande folketingsvalg. Det tyske mindretal er dog i overensstemmelse med en i kontaktudvalget for det tyske mindretal truffet beslutning undtaget fra bestemmelserne om underskriftsindsamling i forbindelse med anmeldelse af et nyt parti. Endvidere har jeg fundet det nødvendigt at foreslå indføjet en bestemmelse i folketingsvalgloven om, at også stillerne for en folketingskandidat skal underskrive på kandidatanmeldelsen. En sådan ændring medfører givetvis noget mere besvær for de enkelte kandidater, men det er formentlig den eneste måde, hvorpå man kan sikre sig, at stillerne ikke virker som stillere for kandidater for mere end ét parti, eller at afdøde personer anføres som stillere.

Såvel i forslaget om ændring af folketingsvalgloven som i forslaget om ændring af den kommunale valglov er adgangen til at stemme pr. brev den sidste søgnedag før valgdagen foreslået ophævet, og endelig

[Indenrigsministeren.]

er der — ud over nogle praktiske ændringer af mindre betydning — i begge forslag efter forhandlinger med de søfarendes organisationer optaget nogle bestemmelser vedrørende søfolks stemmeafgivning, herunder navnlig en præcisering af skibsførernes pligter i denne henseende.

Til fortegnelsen over folketingsvalgkredsene genfremsættes forslaget om en udvidelse af antallet af opstillingskredse i Københavns amtskreds fra 8 til 10, hvorimod de sidste år foreslåede ændringer i valgkredsinddelingen for hovedstadens stor-kredse samt i Århus amtskreds er udeladt. Dette betyder ikke, at det ikke vil være ønskeligt at foretage ændringer i valgkredsene i hovedstaden og i Århus amtskreds, men disse ændringer er blot ikke lige så påkrævede som ændringerne i Københavns amtskreds, hvor det er absolut påkrævet, at en udvidelse af antallet af opstillingskredse finder sted. Det foreslås i øvrigt, at Hammer kommune under Præstø amt, der med virkning fra 1. april 1966 er sammenlagt med Fladså kommune, fra nævnte dato overføres fra Præstøkredsen til Næstvedkredsen, således at hele Fladså kommune kommer til at høre til samme opstillingskreds. Så vidt jeg kan skønne, vil denne ændring ikke få nogen betydning for et valgs udfald.

Med hensyn til forslaget om ændring af den kommunale valglov vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at vi skal have kommunale valg den 8. marts næste år. Da en del af de foreslåede ændringer vedrører bestemmelserne om udarbejdelse af valglisten, der som bekendt udarbejdes i de sidste 14 dage i januar måned, er det magtpåliggende, at ændringerne søges gennemført snarest, og inden tinget tager på juleferie, således at de kommunale myndigheder i god tid kan blive vejledt om ændringerne.

Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til bemærkningerne til de to lovforslag og anbefaler hermed begge forslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om kommunal indkomstskat*.

Forslaget, der fremsættes i forbindelse

med det samtidig hermed af finansministeren fremsatte forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat), er ganske enslydende med det forslag, jeg fremsatte her i tinget den 26. maj i år, men som ikke nåede at blive behandlet. Det indeholder de ændringer i reglerne om den kommunale indkomstbeskatning, som vil være nødvendige eller naturlige i forbindelse med indførelse af en kildeskatteordning.

Da forslaget som nævnt er ganske uændret, tillader jeg mig i øvrigt at henvise til min fremsættelsestale i maj og skal her blot anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ekspropriation til udvidelse af bygningsanlæggene på Finseninstituttets ejendom*.

Da lovforslaget er enslydende med det lovforslag, som jeg fremsatte for det høje ting den 19. november 1964, skal jeg tillade mig at henvise til de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget fra 1964, og til mine udtalelser ved fremsættelsen og her alene fremhæve følgende:

De Finseninstituttet tilhørende ejendomme ved Strandboulevarden, hvor Finseninstituttet og radiumstationen i København er beliggende, indgår i det såkaldte Rosenvænge kvarter, hvorover der hviler nogle 100-årige servitutter, herunder en bestemmelse om, at der ikke må opføres bygninger med mere end 3 etager i det hele.

Servitutbestemmelserne vil være til hinder for en udvidelse af radiumstationens sengefløj samt for opførelsen af en bygning, der indgår som en sidefløj i et af Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse på Finseninstituttets grund projekteret kræftforskningslaboratorium.

I begyndelsen af 1965 kom der kontakt i stand mellem det folketingsudvalg, hvortil lovforslaget fra 1964 henvistes, og Rosenvængets Grundejerkomité. Grundejerkomiteen forsøgte at tilvejebringe samtykke fra samtlige kvarterets grundejere til de projekterede udvidelser, men da dette ikke lykkedes, idet der manglede tilslutning fra en enkelt grundejer, indstillede folketingsudvalget i sin betænkning af 26. maj 1965 lovforslaget til vedtagelse uændret. Ved